

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca S. R. H., kao predsjednice vijeća, J. J. i S. M., kao članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika S. P. kao zapisničara, u upravnom sporu 1. tužitelja V. G. iz Z. i 2. tužitelja mit J. G., zastupanog po majci D. G., a oboje po B. J., odvjetniku u Z., protiv rješenja tužene Komisije za vrijednosne papire Republike Hrvatske, Zagreb, klasa: UP/I-450-08/04- 02/93, ur.broj: 567-01/04-4 od 8. srpnja 2004., radi obveze objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 15. studenog 2007.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog utvrđeno je da je za V. G. iz Z., i mit J. G., na istoj adresi, dana 6. svibnja 2004. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje javnog dioničkog društva J. F. d.d., Z., te je određena objava rješenja u „Narodnim novinama“.

Pravovremenom tužbom osporili su tužitelji navedeno rješenje iz svih razloga propisanih odredbom članka 10. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima. Navode da su zaista, kraće vrijeme, raspolagali brojem dionica koji su predstavljali 43,42% glasova Izdavatelja te je u trenutku stjecanja dionica stvarno postojala obveza objavljivanja javne ponude, prema članku 13. stavku 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava. Međutim, naknadno su, u vrlo kratkom roku i bez svoje krivnje izgubili navedene dionice što drže da otklanja zakonsku obvezu objavljivanja javne ponude za preuzimanje. U tužbi navode razloge koji su doveli do gubitka dionica te upućuju na praksu tuženog u predmetima u kojima vide određenu analogiju što drže od utjecaja za razrješenje spornog predmeta, pa predlažu da Sud tužbu uvaži i poništi rješenje tuženog u cijelosti.

Tuženo tijelo protivi se tužbi pozivom na razloge osporenog rješenja, uz prijedlog za odbijanje tužbe kao neosnovane.

Tužba nije osnovana.

Nesporno je da su tužitelji na dan 6. svibnja 2004. postali vlasnicima ukupno 70 876 dionica izdavatelja što je 43,43 % od ukupnog broja glasova koje daju dionice izdavatelja s pravom glasa (prvotuzitelj 35 487 dionica javnog trgovačkog društva J. F., a drugotuzitelj 35 389 dionica istog društva).

S obzirom na odredbe Zakona o preuzimanje dioničkih društava („Narodne novine broj: 84/2002) o zajedničkom djelovanju, smatra se da fizičke osobe djeluju zajednički ako

su u krvnom srodstvu u pravoj liniji (stavak 7. članka 8. Zakona) pa proizlazi da su na dan 6. svibnja 2002. tužitelji raspolagali dionicama koje prelaze prag od 25% ukupnih broja glasova.

Odredba članka 4. stavka 1. Zakona o preuzimanje dioničkih društava propisuje da osoba koja stekne dionice izdavatelja kojima, zajedno s dionicama koje već ima, prelazi prag od 25 % od ukupnog broja glasova koje daju dionice izdavatelja s pravom glasa, treba objaviti javnu ponudu za preuzimanje izdavatelja. U tu svrhu, ponuditelj je obavezan člankom 13. stavkom 1. Zakona, u roku od 30 dana od nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje podnijeti Komisiji za vrijednosne papire zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu i propisane isprave. Kako su tužitelji propustili izvršiti obvezu u roku određenom Zakonom, osporenim rješenjem je Komisija je, temeljem članka 32. stavka 7. Zakona, rješenjem utvrdila postojanje obveze tužitelja na objavljivanje ponude i dostavila isto izdavatelju, dioničarima izdavatelja putem S. d. a., S. d. a. i V. b. d.d. na koje su uvrštene dionice izdavatelja.

Slijedom navedenog rješenja, objavljenog u „Narodnim novinama“⁴ omogućeno je svim dioničarima izdavatelja putem mjesno nadležnog trgovačkog suda zahtijevati obavezno sklapanje ugovora o prodaji dionica, pod uvjetima pod kojima je morala biti objavljena ponuda za preuzimanje.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta, Sud ne nalazi povreda Zakona na štetu tužitelja.

Pravilan je stav tuženog da se naknadni gubitak dionica ne može uvažiti kao relevantan razlog za otklanjanje zakonske obveze objavljivanja ponude kod stečenog broja dionica koje prelaze 25% od ukupnog broja glasova koje daju dionice izdavatelja s pravom glasa. U spisima predmeta stoji podatak da se punomoćnik prvotuzitelja 24. svibnja 2004. obratio tuženome s tada nepotpunom ponudom, koju nije nadopunio relevantnim dokazima, pa dakle nije podnio ponudu u roku od 30 dana. Stoga je, slijedom odredbe članka 32. stavka 7. Zakona, tuženo tijelo rješenjem utvrdilo da je s danom 6. svibnja 2004. za tužitelje nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje javnog dioničkog društva u pitanju, iz čega slijede obveze u odnosu na dioničare izdavatelja, prema članku 32. stavku 8. Zakona. Time im se omogućava, ako to žele, putem Trgovačkog suda ishoditi prodaju dionica prema uvjetima i cijenama kao da je ponuda za preuzimanje objavljena u skladu sa člankom 4. Zakona.

Kod jasne regulacije iznimaka od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje iz odredbe članka 7. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, pogrešno tumače tužitelji da faktični gubitak dionica ima utjecaja na postojanje obveze objavljivanja ponude a za tim i na izvršenje rješenja.

Odredbe o obveznom objavljivanju ponude za preuzimanje i zatim uređenog postupka kada Komisija, nakon pronađenih propusta, utvrđuje da je obveza objavljivanja ponude nastala, u funkciji su osiguranja discipline na tržištu vrijednosnih papira. Stoga se predmet, odnosno obveze tužitelja određuju prema vremenu kada je obveza objavljivanja ponude nastala.

Inače, u pogledu razloga gubitka dionica, o kojima prije svega nema dokaza u spisima predmeta, valja upozoriti da do objavljivanja ponude i isteka roka važenja ponude,

nije dopušteno otuđivanje niti obvezivanje na otuđivanje dionica s pravom glasa (članak 29. stavak 2. Zakona), pa se gubitak založenih dionica, na može prihvatiti ispričavajućim. To posebno, ponavlja se, što je Zakon izrijekom odredio slučajeve koji otklanjaju obvezu stjecatelja na objavu ponude za preuzimanje (članak 7. Zakona).

S obzirom na izloženo, Sud cijeni da je osporeno rješenje doneseno na osnovi potpuno utvrđenih činjenica i uz pravilnu primjenu Zakona, pa tužbu odbija kao neosnovanu, prema članku 42. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine broj: 53/91, 9/92 i 77/92).

U Zagrebu, 15. studenog 2007,

Zapisničar:
S. P., v. r.

Predsjednica vijeća:
S. R. H., v. r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnik B. J., Z.,
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, sa spisom

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

Ida Balent